

warjutakse, weel tännagi päew monnes paigas
nenda rägib, et ütleb: kuud süakse. Agga
jättame need tühjad asjad omma paika, ja
wotkem selle wasto sennest juttustada; kuidas
needsinnatsed warjutamisjed sünniwad.

Ku käib aastas kaksteistkümmend kord
ma ümber, sellepärast aastas kaksteistkümmend
kümmend kuld, ja iggas kuus kolmikümmend pä-
wa teame olla; sest et ku kolmekümne pä-
waga sedda tee wahhet ärra käib, mis temmal
ma ümber on käia. Ku warjutamist muul
ajal ei nähta, muud kui wannal kuul, se on:
kui temma täis on, ja sünnib assi nenda: et
ma, kui ta otsekohhe ühhe rinna
peäl päikesse ja ku wahhel juhhub
seisma, omma warju ku peäle heid-
dab; agga päikest warjutakse siis: kui ku
temma ette tulleb, meid tedda kelab
näggemast, ja omma warju, ma peas-
le heidab.

Sedda keik teadwad, et taewa katsujad
hõltsundjad sesuggusid warjutamisfi tähts-
matuis iggal aastal ettekulutawad; päwa ja

tundi nimmetawad, mil sawad tullesma, hak-
kama ja lopma: agga se küll miemil teadma-
ta, et need targad mehed tubhande aasta
peäle ettekindawad, ja omma kirjades ette-
kulutawad, mil, ja kuidas weel eddespiddi
päwa ja ku warjutamisjed sawad tullesma ja
ollesma. Kuidas innimesjed sedda oskawad
arropiddamise kaupa ette teada, sedda ei sa
mitte iggaühhele selletada: sest et asjad wäg-
ga kõrged, ja paljo süggawad tundmist tar-
witsewad.

Pitksilmad ehk Kükrid

on immelikud riistapuud, mis innimesse tar-
kus wäljaarwand, et nende abbiga omma
tundmise rojad läiemaks ajada. Ei meie
rägi neist Kükridest, mis piisikesed, ja mis
sün ehk Sakste käes näme olla, ja
wäid neist, mis peäle sülla pitkused, ja tug-
gewa pihhapu pakused, ning mis tähtsund-
jate keigekallimad noud, miska de ajal taew-
wast ja tähti; nende käimist ja korralist li-